

WOJEWODA ŚLĄSKI

NPII.4131.1.414.2022

Katowice, dnia 27 kwietnia 2022 r.

Rada Gminy Konopiska

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jedn. Dz. U. z 2022 r. poz. 559)

stwierdzam nieważność

uchwały Nr 338/XLII/2022 Rady Gminy Konopiska z dnia 22 marca 2022 r. w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na 2022 rok, w całości, jako sprzecznej z art. 10 ust. 1 - 2a ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r., poz. 2050 ze zm.), dalej jako „ustawa o przeciwdziałaniu narkomanii”, w zw. z art. 4¹ ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi (tekst jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 1119 ze zm.), dalej jako „ustawa o wychowaniu w trzeźwości”, w zw. z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. z 1997 r., Nr 78, poz. 483 ze zm.), dalej jako „Konstytucja RP”.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 22 marca 2022 r. Rada Gminy Konopiska przyjęła uchwałę Nr 338/XLII/2022 w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na 2022 rok, dalej jako „uchwała”. Załącznik do uchwały stanowi „Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na 2022 rok”, dalej jako „Program”.

W podstawie prawnej uchwały wskazano m.in.: art. 4¹ ust. 2 i 5 ustawy o wychowaniu w trzeźwości oraz art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Wskazana uchwała została doręczona organowi nadzoru w dniu 28 marca 2022 r.

W toku badania legalności przedmiotowej uchwały organ nadzoru uznał, iż uchwała jest niezgodna z prawem.

Zgodnie z art. 4¹ ust. 1 i 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości:

1. Prowadzenie działań związanych z profilaktyką i rozwiązywaniem problemów alkoholowych oraz integracji społecznej osób uzależnionych od alkoholu należy do zadań własnych gmin. W szczególności zadania te obejmują:

- 1) zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu;*
- 2) udzielanie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie;*
- 3) prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej oraz działalności szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych, przeciwdziałania narkomanii oraz*

uzależnieniom behawioralnym, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo--wychowawczych i socjoterapeutycznych;

5) wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń i osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów alkoholowych;

6) podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów określonych w art. 13¹ i 15 ustawy oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego;

7) wspieranie zatrudnienia socjalnego przez organizowanie i finansowanie centrów integracji społecznej.

2. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 1, jest prowadzona w postaci uchwalonego przez radę gminy gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, który stanowi część strategii rozwiązywania problemów społecznych i który uwzględnia cele operacyjne dotyczące profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, określone w Narodowym Programie Zdrowia. Elementem gminnego programu mogą być również zadania związane z przeciwdziałaniem uzależnieniom behawioralnym. Gminny program jest realizowany przez ośrodek pomocy społecznej albo centrum usług społecznych, o których mowa w przepisach o pomocy społecznej, lub inną jednostkę wskazaną w tym programie. W celu realizacji gminnego programu wójt (burmistrz, prezydent miasta) może powołać pełnomocnika.

Program, stosownie do art. 4¹ ust. 2a ustawy o wychowaniu w trzeźwości, sporządza się na okres nie dłuższy niż 4 lata.

Ponadto, jak wynika z art. 4¹ ust. 5 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, ww. program powinien określać zasady wynagradzania członków gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych.

Dalej należy wskazać na art. 10 ust. 1 i 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii:

1. Przeciwdziałanie narkomanii należy do zadań własnych gminy, obejmujących:

1) zwiększanie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych i osób zagrożonych uzależnieniem;

2) udzielanie rodzinom, w których występują problemy narkomanii, pomocy psychospołecznej i prawnej;

3) prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie zajęć sportowo-rekreacyjnych dla uczniów, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych;

4) wspomaganie działań instytucji, organizacji pozarządowych i osób fizycznych, służących rozwiązywaniu problemów narkomanii;

5) pomoc społeczną osobom uzależnionym i rodzinom osób uzależnionych dotkniętym ubóstwem i wykluczeniem społecznym i integrowanie ze środowiskiem lokalnym tych osób z wykorzystaniem pracy socjalnej i kontraktu socjalnego.

2. Realizacja zadań, o których mowa w ust. 1, jest prowadzona w ramach programu, o którym mowa w art. 4¹ ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi, zwanego dalej "Gminnym Programem".

Ponadto, jak wynika z art. 10 ust. 2a i 2b ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w Gminnym Programie uwzględnia się działalność wychowawczą, edukacyjną, informacyjną i profilaktyczną prowadzoną w szkołach i placówkach systemu oświaty zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 22 ust. 3, a także diagnozę w zakresie występujących w szkołach i placówkach systemu oświaty czynników ryzyka i czynników chroniących przeprowadzaną zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 22 ust. 3. W ramach Gminnego Programu w szkołach i placówkach systemu oświaty

są realizowane w szczególności działania o potwierdzonej skuteczności lub oparte na naukowych podstawach prowadzone w zakresie działalności, o której mowa w ust. 2a.

Organ nadzoru podkreśla, iż w państwie prawa organy władzy publicznej działają w granicach i na podstawie prawa. Z konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) wynika, że zadania i kompetencje, sposób ich wykonania oraz więzi między podmiotami administracji publicznej są uregulowane prawnie. Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, realizując przysługujące mu kompetencje, powinien ściśle uwzględniać wytyczne zawarte w upoważnieniu kompetencyjnym. Przekroczenie kompetencji lub jej niewypełnienie przez Radę przy podejmowaniu ww. uchwały powinno być traktowane jako istotne naruszenie prawa, skutkujące nieważnością uchwały odpowiednio: w zakresie, w którym przekroczono przyznane kompetencje albo w całości. Powyższe stanowisko organu nadzoru, potwierdza uzasadnienie wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego oz. we Wrocławiu z dnia 14 kwietnia 2000 r. (sygn. akt I SA/Wr 1798/99, publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych), w którym stwierdzono, iż: *opierając się na konstrukcji wad powodujących nieważność można wskazać rodzaje naruszeń przepisów, które trzeba zaliczyć do istotnych, skutkujących nieważnością uchwały organu gminy. Do nich należy naruszenie przepisów wyznaczających kompetencję do podejmowania uchwał, podstawy prawnej podejmowania uchwał, przepisów prawa ustrojowego, przepisów prawa materialnego - przez wadliwą ich wykładnię - oraz przepisów regulujących procedurę podejmowania uchwał.*

Z analizy powyższych przepisów ustawy o wychowaniu w trzeźwości oraz ustawy o przeciwdziałaniu alkoholizmowi jednoznacznie wynika, że organy stanowiące gmin obowiązane są podjąć gminne programy profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii, o których mowa w art. 4¹ ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, w których zapewnią realizację zadań z art. 4¹ ust. 1 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, ale także realizację zadań z art. 10 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – stosownie do treści art. 10 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, który wyraźnie wskazuje, iż *realizacja zadań, o których mowa w ust. 1, jest prowadzona w ramach programu, o którym mowa w art. 4¹ ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi.*

Poza powyżej wskazanymi zadaniami, elementami obligatoryjnymi gminnych programów profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii są zasady wynagradzania członków gminnych komisji rozwiązywania problemów alkoholowych (art. 4¹ ust. 5 ustawy o wychowaniu w trzeźwości), wskazanie jednostki realizującej program – jeśli ma być to jednostka inna niż ośrodek pomocy społecznej albo centrum usług społecznych, o których mowa w przepisach o pomocy społecznej (art. 4¹ ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości), a także uwzględnienie działalności i diagnozy, o których mowa w cytowanym wyżej art. 10 ust. 2a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

Brak wyżej wskazanych elementów obligatoryjnych programu świadczy o niewypełnieniu delegacji ustawowej i – w świetle ww. konstytucyjnej zasady praworządności (art. 7 Konstytucji RP) - stanowi podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały w całości.

Ponadto fakultatywnie Rada może uwzględnić w programie zadania związane z przeciwdziałaniem uzależnieniom behawioralnym (art. 4¹ ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości).

Przechodząc do treści niniejszej uchwały, w ocenie organu nadzoru, Rada Gminy Konopiska nie wypełniła prawidłowo delegacji ustawowej wynikającej z art. 4¹ ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości w zw. z art. 10 ust. 1- 2a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii – w treści Programu Rada nie określiła sposobu realizacji wszystkich obligatoryjnych zadań, tj. zadań w zakresie przeciwdziałania narkomanii.

W ocenie organu nadzoru za sposób realizacji zadań w zakresie przeciwdziałania narkomanii nie można uznać regulacji znajdujących się w rozdziale IV ust. 4 Programu. W treści tej regulacji Rada wskazała następujące zadania Programu:

4.1. Zwiększenie dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu,

4.2. Udzielenie rodzinom, w których występują problemy alkoholowe, pomocy psychospołecznej i prawnej, a w szczególności ochrony przed przemocą w rodzinie,

4.3. Prowadzenie profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych, w szczególności dla dzieci i młodzieży, w tym prowadzenie pozalekcyjnych zajęć sportowych, a także działań na rzecz dożywiania dzieci uczestniczących w pozalekcyjnych programach opiekuńczo-wychowawczych i socjoterapeutycznych,

4.4. Wspomaganie działalności instytucji, stowarzyszeń, klubów abstynenckich, punktów konsultacyjnych oraz osób fizycznych, służącej rozwiązywaniu problemów alkoholowych,

4.5. Podejmowanie interwencji w związku z naruszeniem przepisów dotyczących reklamy, promocji i warunków sprzedaży napojów alkoholowych oraz występowanie przed sądem w charakterze oskarżyciela publicznego,

4.6. Zapewnienie realizacji zadań zawartych w Programie.

W treści wyżej wskazanych zadań Rada odniosła się do problemów alkoholowych, pomijając problemy narkomanii. Każde z powyższych zadań zostało doprecyzowane w treści Programu poprzez wyliczenie konkretnych działań Gminy. W części z tych działań uwzględniono problemy narkomanii:

- w zakresie zwiększenia dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu przewidziano m. in. *wspieranie działalności punktów konsultacyjnych dla osób z problemem alkoholowym i nadużywających narkotyki ich rodzin (...)*;

- w zakresie prowadzenia profilaktycznej działalności informacyjnej i edukacyjnej w zakresie rozwiązywania problemów alkoholowych przewidziano m. in. *przygotowanie Diagnozy wszystkich możliwych problemów społecznych występujące w społeczności lokalnej*, w tym problemu narkotyków (samo przygotowanie diagnozy nie może być jednak uznane za realizację zadania prowadzenia profilaktycznej działalności informacyjnej, edukacyjnej oraz szkoleniowej w zakresie rozwiązywania problemów narkomanii - art. 10 ust. 1 pkt 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii);

- w zakresie zapewnienie realizacji zadań zawartych w Programie - *wspieranie podmiotów realizujących zadania z zakresu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii i przemocy*, w tym: *zakup wyposażenia (w tym środków trwałych), materiałów i artykułów związanych z obsługą i promocją GKRPA oraz realizacją Programu* – zadanie te dotyczy wyłącznie wsparcia realizatora Programu; nie można go zatem traktować, jako realizacji zadania z art. 10 ust. 1 pkt 4 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii.

W pozostałym zakresie problemu narkomanii nie uwzględniono. Rada posługuje się wprawdzie ogólnym sformułowaniem „uzależnień”. Biorąc jednak pod uwagę, że poszczególne zadania Programu uwzględniają wyłącznie problemy alkoholowe, nie sposób uznać, iż poprzez posłużenie się ogólnym pojęciem „uzależnień” Rada zapewniła realizację zadań z zakresu narkomanii. Ponadto wątpliwości budzi wskazanie na problemy narkomanii wyłącznie treści jednego z działań Gminy stanowiącego realizację wybranego zadania, podczas gdy treść tego zadania nie odnosi się do narkomanii (taka sytuacja miała miejsce w zakresie zadania zwiększenia dostępności pomocy terapeutycznej i rehabilitacyjnej dla osób uzależnionych od alkoholu). Powołanie zadania, które dotyczy wyłącznie uzależnienia od alkoholu i wskazanie w jednej z form realizacji tego zadania na problemy narkomanii może budzić wątpliwości, co do faktycznego zakresu tego zadania, bowiem zakres zadania i forma jego realizacji wzajemnie się wykluczają (obejmują inne grupy uzależnień). Takie zapisy Programu nie są zgodne z zasadą jasności prawa, która wynika z art. 2 Konstytucji RP, stanowiącego, iż *Rzeczpospolita Polska jest demokratycznym państwem prawnym, urzeczywistniającym zasady sprawiedliwości społecznej*. Wśród szczegółowych reguł wprowadzonych z art. 2 Konstytucji RP wymienia się m.in. podział władz, niezawisłość sądów

i prawo każdego do sądu, do uczciwego oraz bezstronnego wymiaru sprawiedliwości, przestrzeganie zasad poprawnego prawotwórstwa, jawność i jasność prawa, niedziałanie prawa wstecz (P. Winczorek „Komentarz do Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r., wyd. Liber, Warszawa 2000, s. 15). Dodatkowo należy wskazać, iż Trybunał Konstytucyjny w uzasadnieniu wyroku z dnia 22 maja 2002 r. (sygn. akt K 6/02, publ. Dz. U. z 2002 r., nr 78, poz. 715) podniósł, iż *przepisy prawne muszą być formułowane w sposób poprawny, precyzyjny i jasny. (...) Wymóg jasności oznacza nakaz tworzenia przepisów klarownych i zrozumiałych dla ich adresatów, którzy od racjonalnego ustawodawcy oczekiwać mogą stanowienia norm prawnych niebudzących wątpliwości co do treści nakładanych obowiązków i przyznawanych praw. Z tak ujętej zasady określoności wynika, że każdy przepis prawny winien być skonstruowany poprawnie z punktu widzenia językowego i logicznego - dopiero spełnienie tego warunku podstawowego pozwala na jego ocenę w aspekcie pozostałych kryteriów. Naruszeniem Konstytucji jest stanowienie przepisów niejasnych, wieloznacznych, które nie pozwalają obywatelowi na przewidzenie konsekwencji prawnych jego zachowań.*

Analizowany Program nie uwzględnia również działalność wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej prowadzonej w szkołach i placówkach systemu oświaty o szkodliwości narkomanii zgodnie z przepisami Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 18 sierpnia 2015 r. w sprawie zakresu i form prowadzenia w szkołach i placówkach systemu oświaty działalności wychowawczej, edukacyjnej, informacyjnej i profilaktycznej w celu przeciwdziałania narkomanii, o której mowa w art. 10 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (tekst jedn. Dz. U. z 2020 r. poz. 1449).

Reasumując, Rada w treści niniejszego Programu nie zrealizowała w pełni delegacji wynikającej z przepisu art. 4¹ ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości w zw. z art. 10 ust. 1 – 2a ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii. Powyższe niewypełnienie delegacji ustawowej stanowi istotne naruszenie prawa, co przesądza o obowiązku wyeliminowania uchwały z obrotu prawnego w całości.

Ponadto należy wskazać na treść rozdziału V ust. 1 i 2 Programu:

Realizatorzy Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na 2022 rok.

1. Gminny Program Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na 2022 rok realizuje Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Konopiskach.

2. Współorganizatorzy Programu:

Gminna Komisja Rozwiązywania Problemów Alkoholowych, dyrektorzy szkół podstawowych i przedszkoli, Placówka Wsparcia Dziennego „Promyk” Komisariat Policji w Blachowni, Sąd, Gminna Biblioteka Publiczna, Gminnym Centrum Kultury i Sportu oraz inne podmioty, którym zlecane są zadania wynikające z gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych.

Zgodnie z art. 4¹ ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości Rada może wskazać jednostkę realizującą Program – inną niż ośrodek pomocy społecznej albo centrum usług społecznych, jednak w takim przypadku z programu powinno wyraźnie wynikać, która jednostka realizuje program. Rada może w programie wskazać kilka jednostek, biorących udział w jego realizacji, powinna jednak wyraźnie wskazać, że jeden z nich będzie głównym realizatorem, a pozostałe jednostki mają jedynie współuczestniczyć w tym procesie, współpracować z realizatorem na zasadzie dobrowolności. Powyższe wynika z brzmienia art. 4¹ ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości, w którym ustawodawca posłużył się pojęciem jednostki wskazanej w programie w liczbie pojedynczej.

Rada w niniejszym Programie wskazała, jako realizatora Programu Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Konopiskach oraz inne podmioty, w tym zewnętrzne wobec Gminy, jako „współorganizatorów Programu”. Ponadto w tytule rozdziału V Programu posłużyła się pojęciem „realizatorzy”. Powyższa regulacja nie spełnia zatem wymogów wynikających z art. 2 Konstytucji RP – nie jest bowiem jasne, czy realizatorem Programu jest GOPS, a pozostałe podmioty jedynie

współuczestniczą/współpracują z realizatorem przy jego realizacji, czy też wszystkie wymienione w rozdziale V ust. 1 i 2 Programu podmioty są jego realizatorami, co stoi w sprzeczności z art. 4¹ ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości.

Ponadto należy uznać za nieprawidłowe nałożenie w rozdziale V ust. 5 Programu obowiązku przekazywania sprawozdań z realizacji Programu przez realizatorów/współrealizatorów. Rada Gminy przyjęła: *Monitoring realizacji Programu będzie prowadzony przy wykorzystaniu wyznaczonych w dokumencie wskaźników monitoringowych, na podstawie sprawozdań przekazywanych przez jego realizatorów/współrealizatorów do Pełnomocnika. Wnioski z niego płynące zostaną uwzględnione w sprawozdaniu. Zgodnie z art. 4¹ ust. 2b ustawy o wychowaniu w trzeźwości Wójt (burmistrz, prezydent miasta) sporządza raport z wykonania w danym roku gminnego programu profilaktyki i rozwiązywania problemów alkoholowych oraz przeciwdziałania narkomanii i efektów jego realizacji, który przedkłada radzie gminy w terminie do dnia 30 czerwca roku następującego po roku, którego dotyczy raport. A zatem obowiązek sporządzenia raportu z Programu ustawodawca nałożył na Wójta Gminy. Rada Gminy nie jest upoważniona do nakładania obowiązku sporządzania sprawozdań z jego realizacji na inne podmioty, zatem w tym zakresie przekroczyła upoważnienie z art. art. 4¹ ust. 2 ustawy o wychowaniu w trzeźwości.*

Omawiane uchybienia w przedmiotowej uchwale należy zaliczyć do kategorii istotnych naruszeń prawa. Za istotne naruszenie prawa uznaje się uchybienie, prowadzące do skutków, które nie mogą być tolerowane w demokratycznym państwie prawnym. Istotne naruszenie prawa w uchwale to takie naruszenie, które powoduje, że akt pozostaje w wyraźnej sprzeczności z określonym przepisem prawnym, sprzeczność ta jest oczywista i bezpośrednia, i wynika wprost z porównania treści przepisu z ocenianą regulacją. Chodzi tu o wady kwalifikowane, z powodu których cały akt lub jego część nie powinien wejść w ogóle do obrotu prawnego. W takiej sytuacji konieczne jest stwierdzenie nieważności aktu, czyli jego wyeliminowanie z obrotu prawnego z mocą *ex tunc*, co powoduje, że dany akt, czy jego część nie wywołuje skutków prawnych od samego początku (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 7 marca 2017 r., sygn. akt II SA/Wa 2197/16, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 24 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 859/18, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 9 stycznia 2019 r., sygn. akt II SA/Gd 693/18; publ. Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych).

Przepis art. 91 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stanowi, iż uchwała lub zarządzenie organu gminy sprzeczne z prawem są nieważne. O nieważności uchwały lub zarządzenia w całości lub w części orzeka organ nadzoru w terminie nie dłuższym niż 30 dni od dnia doręczenia uchwały lub zarządzenia, w trybie określonym w art. 90.

Mając powyższe na uwadze, stwierdzenie nieważności uchwały Nr 338/XLII/2022 Rady Gminy Konopiska z dnia 22 marca 2022 r. w sprawie przyjęcia Gminnego Programu Profilaktyki i Rozwiązywania Problemów Alkoholowych oraz Przeciwdziałania Narkomanii na 2022 rok - w całości, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Pouczenie

Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Wojewody Śląskiego, w terminie 30 dni licząc od dnia doręczenia rozstrzygnięcia.

Z up. Wojewody Śląskiego

Iwona Andruszkiewicz
Wydział Nadzoru Prawnego - Zastępca Dyrektora
Wydziału Nadzoru Prawnego